הילד החכם
והחיה האיומה והמסוכנת

אגדה מאפגניסטן

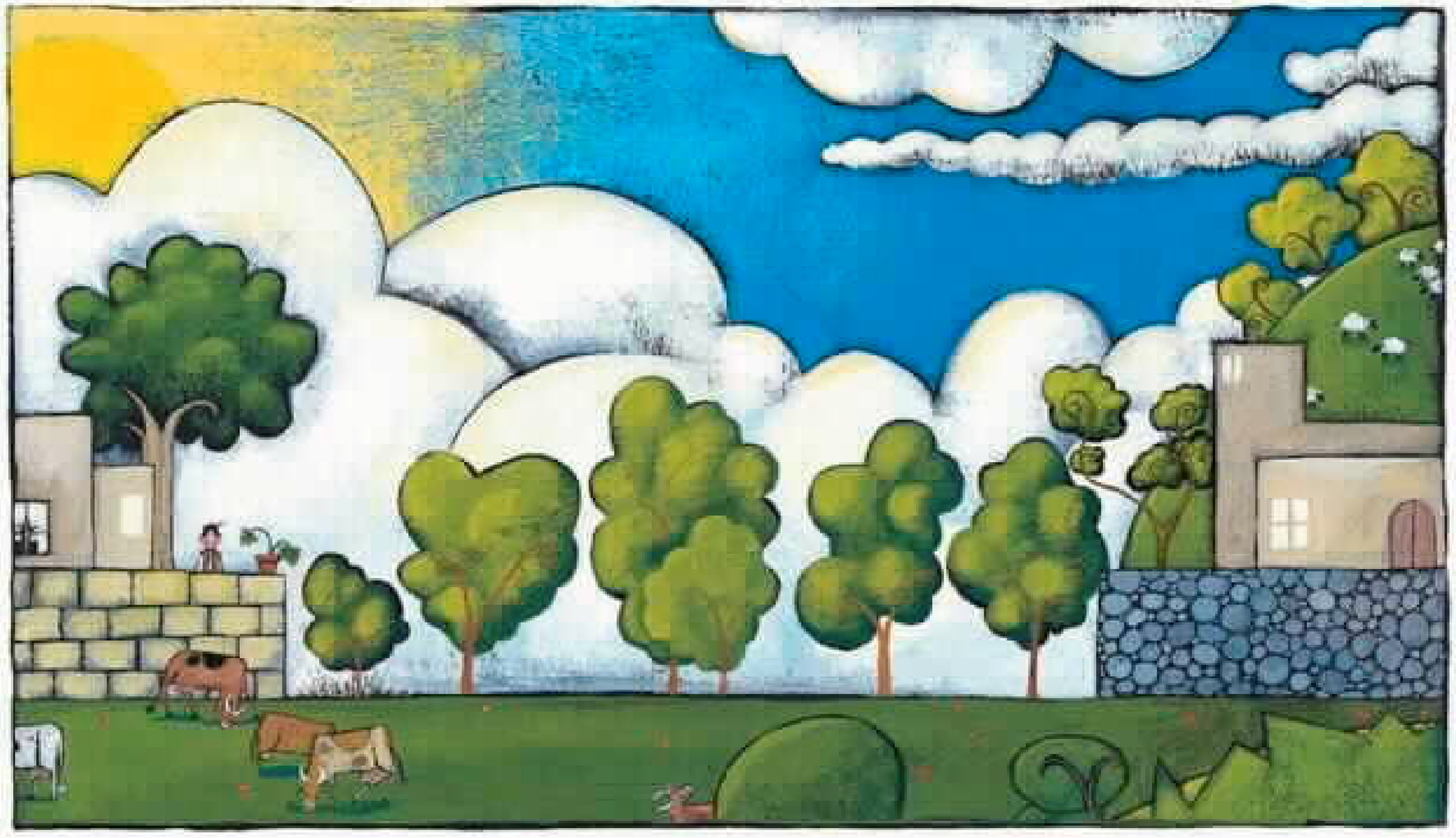

היה היה פעם ילד, סקרן גדול, שחי בכפר. כל הזמן שהיה עוד קטן הוריו לא הסכימו לו להתרחק מהבית. אך כשגדל הוא החליט לטייל ולראות איך חיים אנשים בכפרים הסמוכים.

הוא שאל את אמו האם מותר לו לצאת והיא ענתה "כן, כל זמן שתביט ימינה ותביט שמאלה לפני שאתה עובר את הכביש."
הוא הבטיח לעשות כך. כאשר הגיע לכביש הסתכל שמאלה והסתכל ימינה ומאחר שלא ראה שום תנועה, עבר את הכביש בשלום.

ואז המשיך לאורך הכביש עד שבא לכפר הסמוך.

אבל לפני שהגיע לכפר הזה ראה קהל רב של אנשים שעמדו בשדה. הוא ניגש לראות מה מעשיהם. כשהתקרב שמע אותם קוראים "אווך" ו"אווו!" ואאא!" וראה שהם מפוחדים מאוד.
הוא ניגש ושאל אחד מהן "מדוע אתם קוראים אווך ואווו! ואאא! וממה אתם מפחדים כל כך?"
"הו" אמר האיש "חיה איומה ומסוכנת הופיעה בשדה ואנו מפחדים שהיא תתקוף אותנו."

"איפה החיה האיומה והמסוכנת הזו?" שאל הילד אחרי שהביט סביב.
"או! תשמר! נהג בזהירות!" קראו האנשים.
אך הילד שאל שוב "איפה החיה האיומה והמסוכנת הזו?"
ואז כולם הצביעו למרכז השדה.

וכשהוא הסתכל לשם הוא ראה...

אבטיח גדול!

"זו לא חיה
איומה והיא לא
מסוכנת" צחק
הילד.
"כן, זו היא!"
קראו האנשים
"תזהר! היא
עלולה לנשוך
אותך!"
הילד ראה
שהאנשים
האלה הם
טיפשים מאוד
ולכן אמר "אני
אלך ואהרוג
למענכם את
החיה
המסוכנת!"
"

לא! לא!" קראו
האנשים "היא
איומה! היא עלולה
לנשוך אותך! אווך!
אווו! וואאא!"
אך הילד ניגש ישר
אל האבטיח, הוציא
סכין מכיסו וחתך
פלח גדול ממנו.

האנשים התפלאו. "איזה ילד אמיץ!" אמרו "הוא הרג את החיה האיומה ומסוכנת!"
וכשהם דיברו כך הילד נגס נגיסה גדולה מפלח האבטיח שבידו.

"ראו!" קראו האנשים "הוא עכשיו אוכל מגופו של החיה האיומה המסוכנת הזו. הוא כנראה בעצמו ילד איום ומסוכן!"
וכשהילד בא אליהם מהשדה עם הסכין בידו ואוכל את האבטיח הם התחילו לברוח בצעקה "אל תתקוף אותנו, ילד איום ומסוכן שכמותך! תתרחק מכאן!"

ואז הילד התחיל לצחוק שוב. הוא צחק וצחק וצחק והאנשים התחילו להתקרב אליו.
"מדוע אתה צוחק?" שאלו מפוחדים.
"כי אתם טיפשים כאלה" אמר הילד "אינכם יודעים שמה שאתם קוראים חיה איומה ומסוכנת אינו אלא אבטיח."

"אבטיח הוא דבר טעים מאוד.
בכפר שלנו מגדלים הרבה כאלה וכולם אוכלים אותם."

האנשים התחילו להתעניין
ואחד שאל "אז מאין לוקחים
את האבטיחים?"

"לוקחים זרעים מאבטיח ושמים באדמה. אז
משקים אותם ומעשבים ואחרי זמן מה מקבלים
הרבה, הרבה אבטיחים."

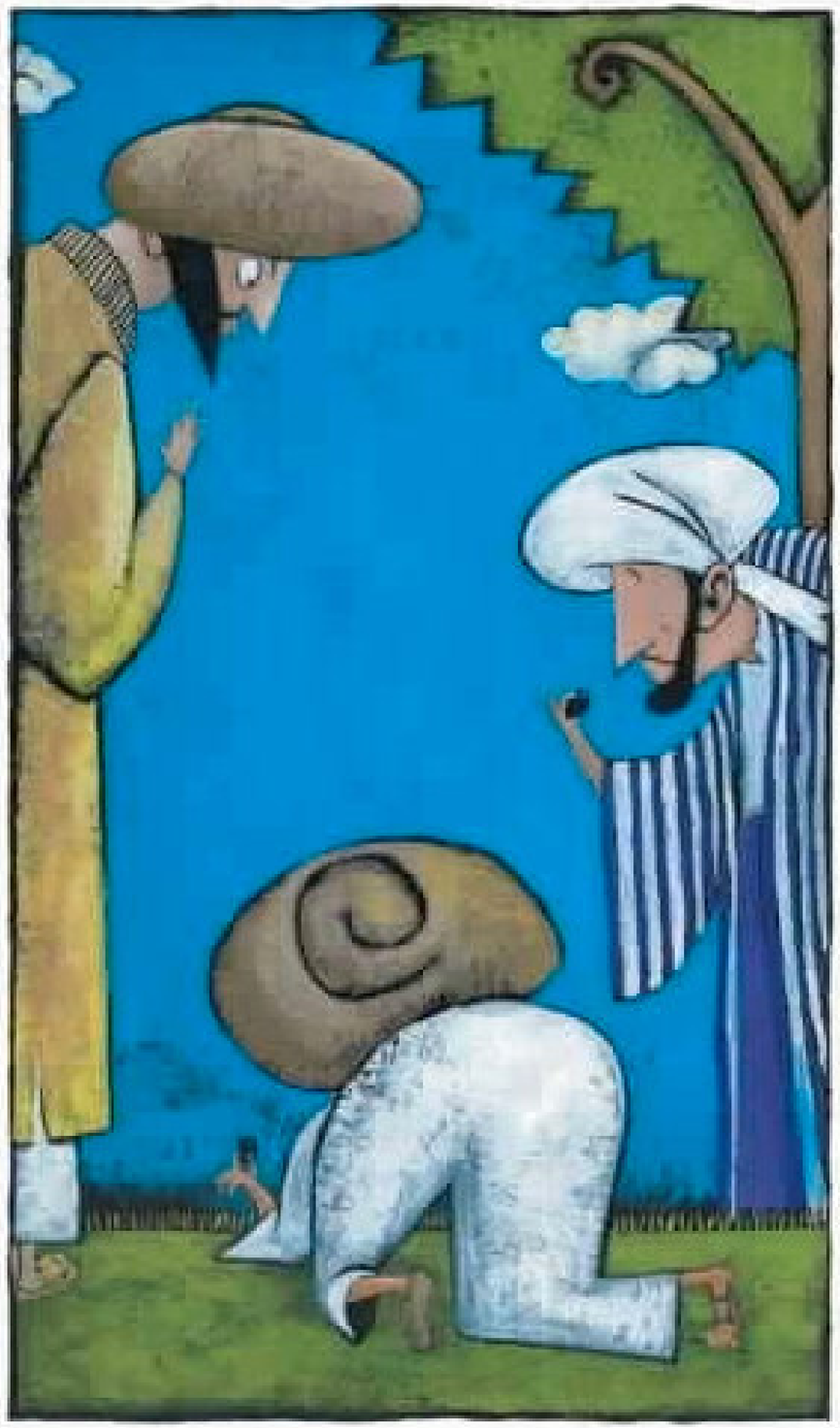

ואנשי הכפר
עשו מה שאמר
להם הילד.

ועכשיו בכל שדות של הכפר גדלים
הרבה, הרבה אבטיחים.

הם מוכרים קצת, אוכלים קצת וקצת מוסרים לאחרים.

ולכן לכפר שלהם קוראים כפר האבטיחים.
כפר האבטיחים

וכל זה לכן שילד חכם אחד לא פחד ממה שהמון אנשים טיפשים חשבו שזה דבר איום ומסוכן.

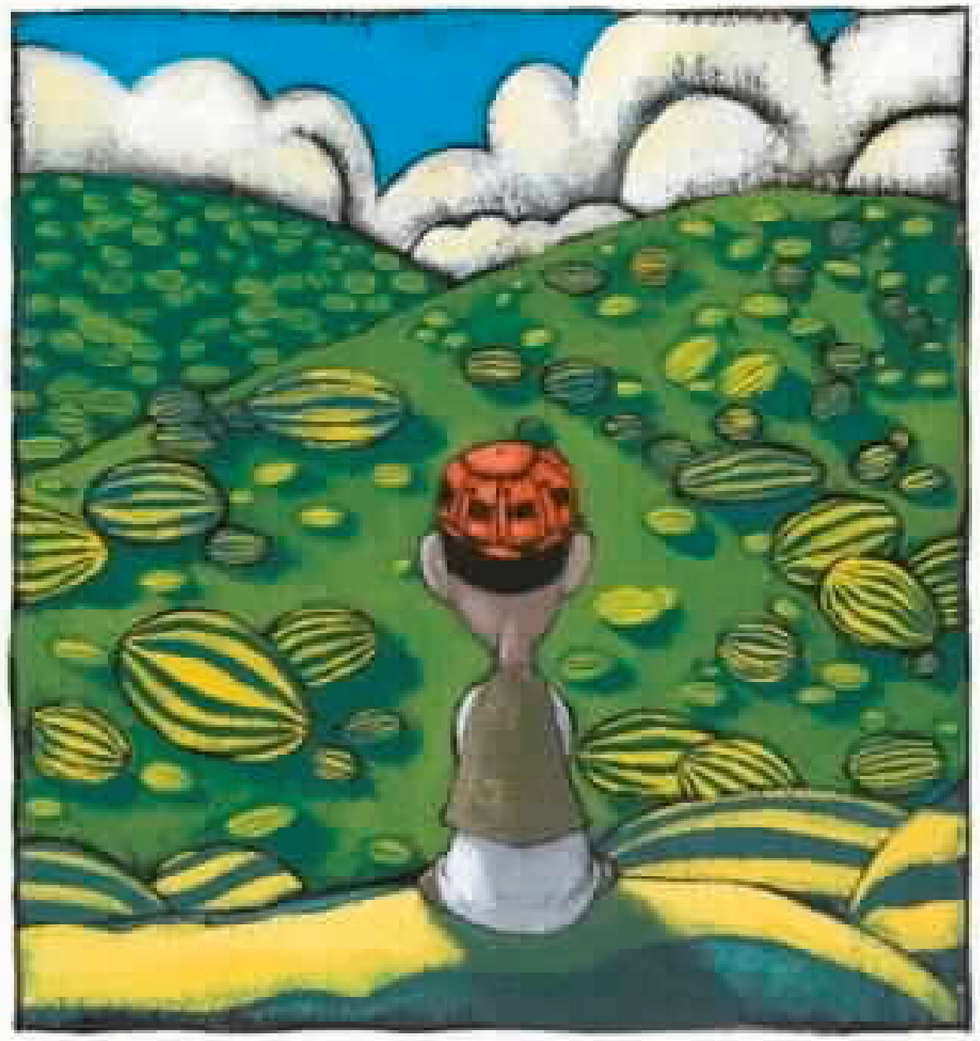

והם חשבו כך רק כי עוד לא ראו אותו אף פעם קודם.